

AZ ÁG. H. EV.
MISSZIÓ-
EGYESÜLET
HIVATALOS
KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta
Előfizetési ára:
1 évre 1 pengő.
Postatakarékpzt
számla 17.270 sz.

ALAPITOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN ESPERES.

Felelős szerkesztő és felelős kiadó: NÉMETH KÁROLY.

A Missziói Lapok szerkesztősége: Lébény, Moson m. — Kiadóhivatal: Kispeszt, Thököly-út 18.

Csalás.

„Avagy az ember csaltatja-é az Istent? ti mégis csaltatok engem.“
Malakiás 3, 8.

Kemény szó, súlyos vád: csalók vagytok! Leleplezett csalók. Csalatkozott csalók. Mert a csaló abban bíz, hogy nem jönnek rá a gazságára. Vagy, hogy akit megcsaltak nem mer szólni, mert szégyenli, hogy becsapták vagy fél a csalótól, hogy bosszút áll, vagy nem törődve a kárral, futni hagyja a csalót. Ebben az esetben azonban, mikor az ember Istent akarta megcsalni, csalódott. Isten leleplezte a csalót, Isten felemelte szavát, Isten komolyan veszi a bűnt és a bűnöst egyaránt.

Örülünk, hogy így van. Örülünk, hogy Isten komolyan vesz bennünket és bűnünket. Hogy vádol. Hogy felelősségre von. Mert mutatja, hogy Isten nem szakítja még a kapcsolatot a bűnössel s a bűnöstől még mindig vár valamit: a bűnbánatot, a megjobbulást, a jóvátételt, a becsület útjára térést.

Hiába akarná bármelyikünk is szépitni magát. Hiába akarnánk valami kíméletesebb szót, valami enyhébb kifejezést találni. Az Isten kereken kimondja ítéletét: csalók vagytok.

Mivel csaltuk meg az Istent? Előszörban és főleg nem azzal, hogy a pénzünket vontuk el Istentől és Isten országának ügyétől. Az alap-

vető csalás, amelyből a többi ered az, hogy önmagunkat, a szívünket, a szeretetünket, a tehetségeinket vonjuk el s nem állítjuk Isten szolgálatára.

Az emberek egyrésze azzal iparkodik menekülni a vádtól, hogy szeretné kimutatni, miszerint semmivel sem tartozik Istennek. Ezen az úton továbbhaladva be akarja bizonyítani, hogy Isten nincs. A csaló nem riad vissza semmitől, hogy csalását erénynek tüntesse fel önmaga és mások előtt. Igyekszik tehát társakat keresni a csaláshoz és az istentelenséghez. Erre vezethető vissza az istentelenek heves propaganda működése. Ezzel szembe szegezi Isten az ő igéjének és követeléseinek a hirdetését s nem engedi, hogy az ő igéje ebben a világban elnémuljon és az ő igénye ötödik vagy hatodik helyen tábláztassék be.

A misszió Isten eszköze ennek a célnak a szolgálatában. Nem csoda tehát, hogy a misszióknak vannak ellenségei. Azonban ha azt vizsgáljuk, hogy kik ezek az ellenségek, akkor rájövünk, hogy ezek olyan emberek és intézmények, akik a világban meg akarják dönteni Isten uralmát s a saját uralmukat szeretnék helyébe tenni. Ördögi és örült vállalkozás, aminek nyomában sok szenvedés, pusztulás és nyomorúság jár.

Isten azonban nem csúfoltatik meg. Ki mit vet, azt arat. Istent hiába akarná bárki is megcsalni. Isten szóban és tettekben rásüti a csalókra a bélyeget. Mint mindig, úgy a mi időnkben is nyilvánvalóvá

lesz, hogy a csaló önmagát csalta meg, nem az Istent. S ha a nép a maga egészében csal, akkor a maga egészében veszi el bűnei büntetését.

A szőlőmunkás.

Kunst Irén emlékére.

A gazda széttekint a piacon...
Ott nyüzsg a tarka emberáradat,
Az egyik cifra áruját kínálja,
A másik venni akar valamit.
A harmadik csak bámészkodni jött.
Van olyan is, ki tolvaj-módra surran,
Hiúz szemmel, jó alkalomra lesve.

A piacszélen, ákácfák alatt
Sűrű csoport ember verődik össze.
Jórészük naplopó, de némelyeknek
A tétlenség teher, munkára várnak.

Feljük tart a gazda: Emberek,
Látom, van itten munkáskéz elég.
Jertek velem, jó pénzért megfogadlak,
Sok szőlős kertem parlagon hever,
Ki áll be hozzám? — Mennék, jó uram,
De vén vagyok, nem bírom a kapát,
Jobb nékem már a hűsön üldögelni,
Ifjabb után nézz! — Ifjú, jöjj velem! —
— Uram, látod, félig gyerek vagyok,
Hogy állhatnék nehéz munkába még,
Amíg magam párszor ki nem mulattam.
A szomszéd sátorokból víg zene
Hallik. Megyek, hadd rugom ott a port. —
— Hát te? — Mennék, de hallom, jó uram,
Hogy az igazság nálad sántikál,
Ép annyit adsz a délután menőknek,
Mint aki hajnal óta dolgozik.
Estére kelve majd talán beállok,
De jó reggel? Csak nem vagyok bolond! —
— Te? — Fölvettem éppen szőrgubámát,
Hogy véled a szőlőbe menjek én,
Mikor szomszédom a fülembé súgott:
Kegyetlen gazda ez, várj jobb szerencsét. —
— Hát te? — Mennék, de itt a régi gazdám

Aszondja nem túrsz más keresetet,
Ki néked szolgál, csak téged kövessen,
Már én pedig a szomszéd korcsmába,
Eljárok este sört meg bort csapolni.
Uram, családos ember vagyok én,
Mit adnék enni majd a sok gyerekeknek,
Ha pár fillért nem szednék ott is össze?

Már fenn a nap. Pár ember elszegődik.
Kevés, kevés. A gazda egyre jár,
Sok elvadult, gyomos szőlőhegyére
Kaphatna tán még pár munkás kezét.

Lihegve fut most egy magas leány:
— Uram, hallom szőlőmunkásra vársz,
Készen vagyok, fogadj meg engemet,
Nagy messze szőlőskertbe vágyom én! —
— Te, jó leányom? Gyöngye vagy te arra!
Nagy messze szőlőskertem csupa gaz,
Rút féreg fúrja, róka túrja ki.
A sűrű ködben naptalan napok
S enyhet nem osztó rémes éjszakák
Várnak reád. Gondold meg jól, leányom,
Közel szőlőmbe jöjj inkább velem. —
— Nagymessze szőlőskertbe vágyom én
Tizenhat éve. Eddig nem mehettem,
Mert jó anyám ápoltam mind ideig.
Anyám meggyógyult, fényes csarnokodba
Szolgálni vitted. Köszönöm, uram,
Ott jó helyen van. Én meg elmegyek,
Hadd teljenek be régi álmaim.

Elment a lány és dolgozott keményen,
Asó, kapa, metszőkés meg nem állt.
Amerre járt, épült, tisztult a szőlő,
És őszre kelve színarany bogyók
Mézédesen mosolygó sárga fürtök
Kerültek a jó gazda asztalára.

Mert jó és kegyelmes volt a gazda hozzá,
Vigyázott rá, oktatta, óvta, védte.
Segített néki és szelíd szemét
Áldón emelte a munkás leányra.

Igy telt el napra nap és évre év,
Örömmel és verejtékkel tele.
Ép harminc hosszú év, egy emberöltő.

És szólt a gazda: Jól van, hű leányom,
Amit rád bíztam, elvégezted azt,
Ifjabb munkást választok most helyedbe,
Ne félj, nem áll szőlőm gazdátlanul.
Téged beviszlek fényes palotámba,
Ott vár reád királyi korona,
Már elkészült a hófehér palást,
Sok-sok királyi gyermekem között

Saját helyed felékesítve vár.
Gyász nem lesz ott, sem fájdalom, sikoltás,
Véres verejték, félelmes halál,
Nagy boldogan, ujjongva énekelsz majd.
Lelked hazát, üdvösséget talál,
Induljunk lányom. — Gyöngéden, szeliden,
Kézenfogta az elfáradt leányt,
Lehullott arról fáradság, verejték,
Az elnyúlt, megkopott munkásruha,
Könnyű madárként hófehér ruhában
Indult az égi csarnokok felé.

Mi, jóbarátok, akik itt maradtunk,
Könnyfátyolos szemmel nézünk utána.
De szíveinkben él a szent remény:
Viszontlátásra drága Kunst Irénünk.

Molnár Gyuláné Vargha Erzsébet.

Missziói lelkületű lelkészeket!

Dr. Sandegren Johannes, a Svéd Egyházi Misszió indiai püspöke közel másfél évi svédországi szabadsága után vizsdatért Indiába. Visszautazása előtt üzenetet küldött a svéd egyháznak s ebben a többek között a következőket írja:

Egybevetve az indai és a svédországi helyzetet, az a benyomásom, hogy a lelkészek itthon fokozottabb mértékben kellene missziói munkásnak lennie, az indiai misszionáriusnak pedig az egyház munkásának. A világháború megmutatta, hogy tulajdonképeni értelemben vett keresztyén népek nincsenek. Minden nép-nél találunk keresztyén személyeket és csoportokat, néhány nép-nél érettebb keresztyén személyeket és számosabb hívő csoportot. Bizonyos mértékben található értékes keresztyén nevelő munka is. De egyetlen nép sem keresztyén minden tagjában. Svédországban talán több jóakarató semlegességet találunk az Úr Krisztussal és az ő egyházával szemben, mint Európa sok más országában. Azonban a semleges magatartás — bármilyen jóakarató legyen is — tartós nem maradhat. A döntés órájában vagy cselekvő közreműködés lesz belőle, vagy pedig csődöt mond. Ezért nagyon fontos, hogy azok a svéddek, akik Isten országában munkálkodnak, az eddiginél fokozottabban legyenek misszionáriusok, hogy a passzív gyülekezeti tagokat megnyerjék és a lagymatagokat aktív munkára

buzdítsák és erre a munkára egyénileg ránevelni iparkodjanak. Amit a misszió ebben az irányban végez, az nagy jelentőségű az egész nép javát illetően is.

Ahogy az itthoni lelkészek az eddiginél fokozottabb mértékben kellene missziói munkásnak lennie, úgy viszont a délindiai misszionáriusnak fokozottabb mértékben kellene az egyház munkásává válnia; vagyis a misszionárius munkájának nagyobb mértékben kellene az indiai egyházban és a helyi gyülekezetekben és azok által folynia. A fiatal egyház a missziói munkaterületen még annyira éretlen, hogy rászorul a svédországi missziói előljáróság tekintélyére és vezetésére is, meg az ott működő misszionáriusok támogatására is, akik az egyházban befolyással bírnak és azt belülről missziói gondolkodásra nevelik. Az 1938 decemberében Tambaramban tartott világkonferencia joggal mutatott rá arra, hogy egy ország krisztianizálásának legfontosabb eszköze nem lehet az európai misszionárius, bármilyen szükség van is a misszionáriusra, nem lehet a bennszülött gyülekezeti lelkész sem, bármilyen nélkülözhetetlen is a lelkész, hanem az élő, egységes, missziói buzgóságú gyülekezet. Minél teljesebb mértékben sikerült a misszióknak misszionáló, bennszülött egyházat felépítenie, annál jobban teljesítette feladatát.

Külmisszió és háboru.

Biztató az a megbecsülés és hála, amivel éppen a háború okozta zavarok és nehézségek idején ragaszkodnak a bennszülött keresztyének, egyesek és gyülekezetek, misszionáriusaikhoz, és az a hűség, amellyel európai támogatás nélkül is, áldozatkészen kitartanak és helytállanak.

Reménykeltő az a komoly missziói felelősségérzet és önzetlen odaadás, amellyel a bennszülött lelkipásztorok, tanítók igyekeznek a munkában pótolni az eltávolított fehér misszionáriusokat.

Tiszteletet parancsoló az a testvériség, amellyel a háború által közvetlenül nem sújtott államok missziói társaságai és egyházi népe (Svédország, Amerika) anyagilag is, munkaerőkkel is, segítségére mentek a háború következtében bajba jutott és károkat szenvedett misszióknak. Kínában az elzűrt angol és skót misszionáriusok munkáját amerikaiak vették át és vállalták. Indiában az internált német misszionáriusok munkájának pótlására és a helyükön maradt, főként női munkaerők támogatására és anyagi megsegítésére a svédek tekintélyes áldozatokat hoztak eddig is. Az amerikai lutheránus egyház gyűjtést rendez a Dél-Kínában, Új-Guineában, Palesztinában a háború következtében elárvult evangélikus missziók segélyezésére.

Megnyugtató, hogy az internálótáborokba hurcolt misszionáriusok, leküzdvé kishitűséget, csüggedést, türelmetlenséget, keserűséget, a táborban is misszionáriusok tudnak maradni: fogolytársaik közt személyes lelkipásztori munkát végeznek, istentiszteleteket tartanak ültetvényeseknek, akikhez az ige

esztendőkön át sem jutott el, ültetvényesek-kereskedők és misszionáriusok között támadt félreértéseket küszöbölnek ki.

Ezek és ezekhez hasonlók a háború és a misszió találkozásának biztató mozzanatai. De ezek ellenére a misszió helyzete egészében sötét, zürzavaros, emberi megítélés szerint kilátástalan, erősen veszélyeztetett. „A misszió látványlag védtelenül ki van szolgáltatva a világi hatalmakkal.” (Ihmels.)

A misszió népének Lutherrel be kell látnia, meg kell vallania és fájdalmasan át kell éreznie, hogy a misszió háború okozta helyzetével kapcsolatban is áll az, hogy „erőnk magába mit sem ér”, és minden erejével reá kell vetnie magát az imádságra!

A misszió népének a háború villámfényénél meg kell látnia a missziói munka, szolgálat, hűség, szeretet, bölcsesség, imádság, eszközök, formák, lélek sok-sok fogyatékoságát, hiányosságát és hibáját és bűnvallást, bünbánatot kell tartania efelett, és tanulnia kell ebből.

A misszió népének minden zürzavaros, sötétségen, harci zajon, tehetetlenségen és gyarlóságon át is meg kell hallania Urának szavát: „Mindent nekem adott át az én Atyám.” (M. 11, 27.), rendíthetetlen bizonyossággal, megnyugvással, bizodalommal hinnie kell ezt és bizonyoságot kell tennie arról, hogy ebbe a „mindenbe” belefoglalta az Atya a háborút, a missziót, a kettőnek mai megdöbbentő találkozását, a misszió eredményeit és jövőjét is!

Németh Gyula

szekszárdi evangélikus lelkész.

Missziói imaóra.

1941. évi jelmondatunk: „Keressétek az Urat, és éltek.” Ámos 5, 6. Imaóránkon (március 11.) legyen elmélkedésünk tárgya a *jóbarátság áldása*. Alapigéink: „Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért” Ján. 15, 13. és: „Nem mondalak többé titeket szolgálóknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura: titeket pedig barátainknak mondtalak; mert mindazt, amit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek.” Ján. 15,

15. — Hálát adunk Istennek, hogy Egyesületünknek és munkánkknak oly sok jóbarátja van s kérnünk kell Istent, hogy adjon és gyűjtsön még több jóbarátot. De azt is tudnunk kell, hogy a szent ügy iránti odaadásunk csak akkor terem gyümölcsöt Isten dicsőségére, ha egymás közt is ápoljuk a jóbarátságot személyes érintkezés vagy levelezés által. — A mi Urunk megtanít bennünket annak a mértéknek a használatára, amellyel missziói körünk vagy egyesületünk életelebensé-

gét lemérhetjük. Krisztus akarja, hogy szerte az egész világon, de minden gyülekezetben is legyenek élő keresztyén „sejtek”. Kitűnik ez abból a mondásból: „Ahol ketten vagy hárman együtt vannak az én nevemben, ott vagyok közöttük.” — Munkánk eredményessége függ attól, hogy a misszió barátait időnként összehívjuk együttes imádkozásra, amikor főként azt kérjük, hogy jöjjön el Isten országa. Misszióegyesületünk minden egyes tagja legyen teljes tudatában annak, hogy ilyen imádkozó baráti körök életbevágóan fontos szerepet töltenek be a misszió világot átfogó munkájában. Lebegjen folyton szemünk előtt ennek a munkának nagysága, szentsége és szükségessége. A tapasztalat azt mutatja, hogy ahol valamely gyülekezetben csak egy magános lélek is elkezd buzgón imádkozni a misszióért, ott a Szentlélek gondoskodik róla, hogy gyűjtsön társakat és barátokat s megalakulhasson egy kis helyi

imádkozó csoport. Missziói imaóra rovatunk egyúttal csendes, de komoly felhívás akar lenni minden olvasónkhoz, hogy az imádkozásban állhatatosak legyenek.

Ima: Mennyei szent Atyánk! Te vagy minden szeretetnek és jóbarátság-nak forrása. Megköszönjük neked barátainkat és Szentlelkedet kérjük, hogy tudjunk mi is jóbarátok lenni. Ne feledkezzünk meg azokról, akik tőlünk távolvannak; mutassunk mindig szeretetet azok iránt, akik velünk vannak. Add, hogy minden nap, amellyel bennünket megajándékozol, legyen tanuja baráti hűségünknek és munkás szeretetünknek, hogy a nehézségek és különbségek ne tegyenek bennünket részvétlenekké és közömbösökké, hanem amint előrehaladunk életkorban, úgy legyen a mi baráti érzésünk is egyre erősebb, megbízhatóbb és hasznosabb. A legjobb Barát, a Jézus Krisztus nevében kérünk. Amen.

H I R E K

Távolkelet. A különböző egyházak misszionáriusai fokozatosan távoznak a távolkeletről. Koreából minden methodista misszionárius távozik. Az oka az, hogy a misszionáriusok nem akarják bemutatni a hatóságok által megkövetelt tiszteletet a sinto szentélyek előtt. Japánban tizenhét protestáns, köztük a lutheránus egyház, szövetségének a megalakítását tervezik az új vallásügyi államtörvények értelmében. Az új egyházi uniót kizárólag japán keresztyének adminisztrálnák. Azt remélik, hogy a szövetség a polgári hatóságok számára elfogadható formában 1941. április 1-ére létrejön.

Szeretetvendégség. Misszióegyesületünk február 2-án az Angyalföldi Luther-Szövetség és Nőegylet rendezésében Budapesten szeretetvendégséget tartott. A megnyitó beszédet Süle Imre tanár mondta; Pauer György hegedűművész játszott Herendi Károly tanító harmóniumkíséretével; röviden felszólaltak Németh Károly, dr. Molnár Gyula, Danhauser László, Hamvas József és a szarvasi fiókegyesület kiküldöttje. Záhony János szóló énekelt; dr. Molnár Gyuláné saját és Vargha Gyula költeményeiből adott elő. Játzott az Evan-

gélikus Testvérszolgálat mandolin-zene-kara. Előadásra került a „Kívülmaradtak” című vallásos színdarab. Végül Rimár Jenő pénztárosunk tartott írásmagyarázatot. A szeretetvendégség résztvevői megtöltötték a Fóti-úti templom alagsori nagyertermét.

Győrött megalakult a Misszióegyesület fiókegyesülete január 27-én a következő tiszttal: díszelnökök: D. Kapi Béla püspök és D. Kapi Béláné; elnökök: Huber Etel diakonissza főnöknő és Szabó József igazgató-lelkész; titkár: dr. Farkas Béláné; jegyző: Haás Ágoston; pénztáros: Vincze Imre; ellenőr: Gyarmathy Rezső, gyermekszövetségi vezető: Szollár Irén. Isten áldó kegyelme legyen a fiókegyesületen és annak munkáján! Kunos Jenő a győri gyülekezet kebelén nevelkedett, ugyancsak ennek a gyülekezetnek volt tagja Kunos Jenőné Liesche Natália is. Örvendetes, hogy ebben a gyülekezetben, amelyet ilyen kapcsolatok fűznek a külmisszióhoz, megalakult a fiókegyesület.

Magyarországi Evangélikus Misszió-egyesület. — Alakult: Pozsonyban 1909 február 2-án. — Fiókegyesületek: Felsőszeli, Győr, Kiskőrös, Nyiregyháza, Szarvas, Székesfehérvár. — Tisztikar: Tiszteletbeli elnök: Scholtz Ödön. Elnökök: Dr. Molnár Gyula, Németh Károly. Titkár: Danhauser László. Jegyző: Zászkaliczky Pál. Pénztáros: Rimár Jenő. Ellenőr: Antal Károly. Lap-szerkesztő: Németh Károly. Kiadóhivatal vezetője: Drenyovszky János. Iratterjesztés vezetői: Gáncs Aladárné és Torda Gyula. — A Missziói Gyermekek szövetsége országos vezetője: dr. Györffy Béla. Egyházkerületi vezetők: Jávor Pál, Harmati Béla, Rác Sándor és Túrmezei Sándor.

A Misszióegyesület rendes tagja lehet minden evangélikus keresztyén, aki tudatában van Krisztus Urunk missziói parancsa elkötelezésének és megtapasztalta Jézus Krisztusban Isten megváltó kegyelmét. Mindezért hálából engedelmeskedni akar e parancsnak és szolgálatra felajánlja magát Istennek, hogy ott és úgy használja fel eszközül, ahogy az neki tetszik: itthon vagy a Krisztust még nem ismerő népek között.

A Misszióegyesület csekkszámhája:
16.188, Budapest.

A Missziói Lapok csekkszámhája:
17.270, Kispeszt.

A Misszióegyesület kötelékébe tartozik: a nagytarcsai Tessedik Sámuel-Missziói Intézet (Népfőiskola).

Közgyűlésünk. Misszióegyesületünk február 2-án, alapításának emléknapiján, tartotta közgyűlését Budapesten, a Főti-úti evangélikus templomban, dr. Molnár Gyula és Németh Károly elnöklésével. A közgyűlést megelőző missziói istentiszteleten, amellyel kapcsolatban offertórium volt Kunos Jenő javára, Németh Károly prédikált János 4, 31—42. alapján. A közgyűlés elfogadta a fiókegyesületi alapszabály-normát. Elhatározta misszióegyesületi lelkészi állás szervezését s ezen határozatának jóváhagyása végett megkereste a budapesti egyházmegye és a bányai egyházkerület presbitériumát. Megállapította az egyesületi lelkész díjlevelét. Örömmel vette tudomásul a győri és a felsőszeli fiókegyesületek megalakulását, azoknak alapszabályait jóváhagyta; működésükre Isten bőséges áldását és kegyelmét kérte. Danhauser László titkár előterjesztette jelentését az 1940. évi november

óta történt eseményekről és munkáról. Rimár Jenő pénztáros és Antal Károly ellenőr jelentése szerint az 1940. évi számadás adatai a következők: bevétel 15,859.41 pengő, kiadás 15,788.95 pengő, maradvány 70.46 pengő. Az egyesület tiszta vagyona: 2086.10 pengő. Kunos Jenőnek illetményeit mindeddig ki tudtuk juttatni Kinába. Az 1941. évre szóló költségelőirányzat szerint a szükséglet 10,014.74 pengő, a fedezet 10,070.46 pengő, felesleg mutatkozik 55.72 pengő. Drenyovszky János a Missziói Lapok kiadóhivatalának a jelentést terjesztette elő. Eszerint a lapnál a bevétel 1919.50 pengő, a kiadás 2614.58 pengő volt; maradvány van 304.92 pengő. A közgyűlés az Egyesület vagyona kezelőinek, a lap kiadóhivatali vezetőjének hűségese fáradozásukért köszönetet mondott s nekik a felmentést megadta. — A közgyűlés kiemelkedő mozzanatai: az egyesületi lelkészi állás megszervezése és a fiókegyesületi alapszabálynorma elfogadása; továbbá a két új fiókegyesület megalakulásának tudomásulvétele. — Az egyesületi lelkészi állás csak a felettes egyházi hatóságok jóváhagyása után lesz betölthető. Addig is a közgyűlés felhatalmást adott az elnökségnek arra, hogy az utazó-titkári állást betölthesse, míhelyt erre alkalmas egyén jelentkezik.

Afrikából a Lipcsei Misszióhoz szomorú hírek érkeztek. Az angolok a német misszionáriusokat Délafrikában egy bennszülöttek számára rendelt börtönben helyezték el. Egnéhánynak sátorokban kell lakni, jóllehet odaérkezésükkor a leghidegebb évszak uralkodott. Egyikük így ír: „Valahogyan csak megvagyok, már ahogyan az ember a tuskédrót mögött elvan. Még mindig igen meg vagyok hülve; ehhez a hideghez nem vagyunk hozzászokva. Hozzá még sátorokban lakunk. Néhány napja befagyott a vízvezetékünk. Csodálom, hogy Afrikában is ilyen hideg tud lenni. Kiadós havazások is vannak erre felé.” Ebből a levélből kitűnik, hogy milyen kíméletlen dolog volt, hogy az angolok a német foglyokat az izzóan meleg Daresszalamból pont a leghidegebb hónapban, júliusban, Délafrikába hurcolták. Gondoljunk imádkozó lélekkel ezekre a misszionáriusokra.

Kimutatás

A Magyarhoni Agostai Hitvallású Evangélikus Misszióegyesület pénztárába 1941. évi január hó 23-tól február hó 22-ig beérkezett összegekről.

Tagdíjak: 1938—40: Benkóczy Dániel Makó 8 P.

1939—40: Mady Zoltán Budapest 4 P.

1940-re: Németh Sándor Kőtse 3, Kiss Józsefné Mezöberény 1.50, Ifj. Luther Szövetség Özd 3 (1), özv. Leyrer Károlyné Pápa 3 (1), vitéz Berkényi Ede Ecseny 2, Dovály József Pityvaros 1, dr. Csenegődy Lajos Salgótarján 3, Jancsó Bertalan Mezöhegyes 3 (1), Szemenyei Jánosné Csorvás 1 (1), Weltler Ödön Rajka 3 (1) P.

1940—41-re: Mekis Adam Ambrózfalva 3, Lechner Józsefné Budapest 2 (2) P.

1941-re: Budapestről: Szuchovszky Gyula 3, Kiss Mária 3, Szauer Klára 3, Pohorely Béla 1, Falb András 3, Kozma Gabriella 3, Koritsánszky Ottó 3, vitéz Körmöczy Ottó 3, Lingsch Pál 1, Borostyánkői Imre 3, Johnson Gisle 3 (1), Neustadt István 3 (1), dr. Lázár Szilárdné 3 (1), Szép Sándorné 1 (1), Véghe Emilia 3 (1), Lehoczky Szabina 1, Geiszler Irma 1, Horusitzky Henrikné 3, özv. Kutlik Endréné 3, Pavcsó Rudolf 3 (1), Héger Jenőné 1 (1), Brooser Mórné 3 (1), Kun Gyula 1 (1), özv. Péczy Lajosné 1 (1), dr. Zelenka Frigyes 3 (1), Radocsy Jenőné 3 (1), özv. Vásárhelyi Dezsőné 3, Prot ifj. gyül. L. A. 1 (1), Zenovics Karolin 3, dr. Majláth Imréné 2, dr. Rásó Lajos 3, Broschko G. Adolf 3 (1). — Kispesetről: Koncez Dániel 3 (1), Apatóczy Jánosné 1, Agner Mária 3, Kherndl Irén 1, özv. Cseke Gyuláné 1, Kárpáti János 1, özv. Darula Sámuelné 1, Mályuszné dr. Székely Irma 3 (1), Lipták Dezső 2, Márkus Pálné 1, Dobos Alajosné 1, Libál Ottó 1, Tejfaluassy Lászlóné 3 (1). — Csorvásról: Horváth Irén 1. — Győről: Bors Lajos 3, Klausner Józsefné 1, Ritter Frigyesné 3, id. Kunos Endre 3, Vincze Imre 3 (1), Gyarmati Rezső 1 (1), dr. Mikszáth Gyula 1, Balla Erzsébet 3 (1), Volena Koczor Imréné 1, Liesche Károly 3 (1), Liesche Margit 3 (1), Schöpf Károly 3 (1), Schmidt Györgyné 1, Ritter Mária 3 (1), Szöke Miklós 1 (1), Sipos Lajosné 1 (1), Komondy Miklós 1 (1), Wenger Györgyné 1 (1), Weisz Kornélné 1 (1), Makrai Kálmáné 3 (1), Tóth Józsefné 3 (1), Keller Erzsébet 1 (1), Horváth Zsuzsánna 3 (1). — Celldömölkéről: Berzsenyi Janosits Miklós 3, Csepreghy Sándor 3, Orosházáról: Frenyó László 1, Simon Mária 1, özv. Szabó Antalné 3, Tóth László 3 (1), Virág Ferencné 1, Unterwéger Jenőné 1, Adorján Imréné 1, Petri Jánosné 1, Fasang Árpád 3 (1), özv. Komár Pálné 1, Domaniczky Irén 3 (1), özv. Czinkotszky Pálné 2 (1), Horváth András 1 (1), özv. Brebovszky Istvánné 1 (1), özv. Dimák Józsefné 1 (1), Bőjtös László Vadosta 3. — Szombathelyről: özv. Ulreich Aladárné 1, Kirnbauer Lajosné 1 (1), Rendes Andor Cegléd 2, Wallrabenstein Jakob Budakeszi 3, Lukácsy Dezső Tét 3, özv. Cseh Istvánné Kiszombor 1. — Körmentől: özv. Kovács Sándorné 3, Asbóth József 1, Sárkány Ferenc 1. — Ozdáról: Stark József 3, Marcsék János 3 (1), Marcsék Jánosné 3. — Dadó Erzsébet Pécs 3. — Milán János Csánk 1, özv. dr. Tóth Miklósné Alsógöd 3, Erdős János Magyaróvár 3, Király Lajos Szilvásvárad 3, Horváth Józsefné Szurdok 1, Károlyi Alice Ostffyasszonyfa 3, Fuchs Pál Iharosberény 3, Reisinger György Lajoskomárom 1, Dobos Erzsébet Rákoskeresztúr 3, Magyar Géza Szabó 3, Kazány Vilmosné Felsőgöd 1. — Esztergomból: özv. Kőszeghy Károlyné 1, Divéky Istvánné 3 (1). Kiskőröséről: özv. Sárkány Kálmáné 2, Dicsa Ferenc 1 (1). — Sikos Kálmáné Kispéc 1, Evangélikus Egyházasközpár 3, Szabó Endre Remetekertváros 1. — Kassáról: Szent-Iványi Marga 3, Cservenka Giz 2, Homola nővérek 6, Huszágh Márta 2. — Szent-István Ilona Rimaszombat 3, Münnich

Gyuláné Mezöberény 1. — Tiszafüdvéről: Kun Lajosné 1, Raffay Mátyásné 1, Brózik Károly 3 (1), Brózik Károlyné 3 (1), Regös Emilia Gerendás 3 (1), Fekete Jánosné Gomba 1 (1), Salfer Károly Pestszentlőrinc 3 (1), Iskolagyülekezet Siklós 1 (1), özv. Lampe Józsefné Hatvan 1 (1), Rácz Sándor Meszlen 3 (1). — Nyiregyházáról: Nagy Károlyné 1 (1), Tarcsay Adolf 3 (1), özv. Tomasovszky Mihályné 1 (1), Nagyváthy Pálné 3 (1), Stevanik Mária 3 (1). — Benzing István Monor 3. — Sopronból: özv. Brenner Mihályné 1 (1), Petrik Ilona 1, dr. Sölyom Jenő 3 (1), D. Dr. Pröhle Sándor 3 (1). — Lévárol: Czibulka Edit 3 (1), Péteri Sarolta 3, Faragó Róza 3. — Kőszegről: id. Roth Sándor 1, Karner Frigyes 3. — özv. Kiebelbeck Ferencné Perencesny 1, Jeszenszky Gyula Kistarcsa 3, Menyhár István Keszthely 3, Nagyszebeny Rudolfné Pécs 3, Potsubay Béla Nagykőrös 1, Nagyvári Lászlóné Veszprém 1, Kiss Samu Nagybarátfalu 3 (1), Torda Gyula Domony 3 (1), Laczó Oszkár Nagykároly 1 (1). — Pityvarosról: R. Kosztolányi Sarolta 1 (1), Récey Zoltán 1, Honéczy Márta 2, Kuszy Dánielné Rákoskeresztúr 1 (1), Plachy Lajos Szeged 1, Pataki Antalné Balatonszeped 3 (1), Csatár Rezsőné Pécs 1 (1), Gál Jolán Csepel 3 (1), Sághy Jenő Balatonárszró 1 (1), Mikula Zoltán Gömörpány 1 (1), Grábner János Beszterce 3 (1), Szűcs János Sárszentlőrinc 1 (1), Szekesfehérvári fiókegylet 1/3 rész. 33.24. — Békéscsabáról: dr. Seberényi Gusztáv 3 (1), Francziszty Mihály 3 (1). — Keve Lajos Nagymágócs 3 (1), dr. Mesterházy Ernő Nagygereed 3 (1), Foltin Brunó Borjád 1 (1), Varga Ferenc Csorna 1 (1) P.

Offertorium: Vanyarc 6.06, Érsekújvár 5, Levél 13.80, Domony (imaheti) 1.12, Mezöberény 1. ker. 5.75, Szend 2.49, Felsőpetény 1.90, Galgaguta 6.16, Ósagárd 1.50, Pestmegye felsőegyházam. egyháza 175.24, Csákvár 1.20, Farnad 1, Szekesfehérvár 6.49, Szák 2.81. — Budapestről: Főti-út (febr. 2.-i istentisztelet) 14.77, Üllői-út külm. óra 9.79, ifj. istentisztelet. Hüttl Armin úttján 20, Rajka 14.16, Oroszvár 12.70, Alsógöd 3.60, Tiszai egyházkerület 288.61, Alsószeli 3.60 P.

Adományok: Budapestről: D. Dr. Raffay Sándor úttján 20, dr. Rásó Lajos 3, Szauer Klára 1, Ilauzsky Sámuel 1, Juhatek Nándor 1, Galbács István 1, dr. Thébusz Aladár 1, vitéz Körmöczy Ottó 1, Borostyánkői Imre 6, Johnson Gisle 1, özv. Révész Béláné 1. — Zoltán Emil Nagyszénás 0.50, Evang. Kisgyülekezet Duka 0.86, özv. Ulreich Aladárné Szombathely 1, Wallrabenstein Jakob Budakeszi 1. — Sopronból: özv. Hartmann Jakabné 2, Petrik Ilona 1, Rajcsányi Géza 1, Tiefbrunner Karolin 0.50. — Külm. est jöv. Balassagyarmat 36.50. — Körmentől: özv. Kovács Sándorné 2, Sárkány Ferenc 1, Tóth Sándor Szekesfehérvár 1, Károlyi Alice Ostffyasszonyfa 7, özv. Balogh Istvánné Csurgó 1, Fuchs Pál Iharosberény 1, Tompa László Boba 2, Medzicharozsny Márta Salgótarján 1. — Kispesetről: Tóth Dénes 1, Császár János 1, Salzer Gyuláné 0.50. — Esztergomból: özv. Kőszeghy Károlyné 1, Divéky Istvánné 1. Orosházáról: Sárközy Mihályné 1, Fasang Árpád 1. — Győről: Pető Györgyné 1, Freislinger Irma 1. — Weigl Adam Mucsfa 2. — Kassáról: Szent-István Marga 1, Homola nővérek 4. — Szent-István Ilona Rimaszombat 1, Münnich Gyuláné Mezöberény 1, Bibliakör Erdőkürt 5, Barlahidai lelk. hiv. 1, Nagyszebeny Rudolfné Pécs 1, Ulrik István Kőtse 2, Marton Károly Kemeneshőgyész 2, Baltazár Dezső Ujdösgyőr 1, Laukó Pál Soltvadkert 2, özv. Gy. Kovács Ferencné Gyön 0.50.

Kuszy Dánielné Rákoskeresztúr 0.50, Rajkai hívó 2. — Nyíregyházáról: Tarcsay Adolf 6, Nagyváthy Pálné 1, Szevanyik Mária 1, Regős Emília Gerendás 4, Szripka Erzsébet Pitvaros 1. — Lébényről: Baranyai Mária 1, Prehauser Mátýás 10, „Erzsike” 1. — Bolemányi János Kiskörös 1, Rothfuchs Jánosné Tokaj 3 P.

Perselygyűjtés: Budapestről: Szauer Klára 41.50, Lechner Józsefné 5.56, Lehoczy Éva 1.67, Balassagyarmati lelk. hiv. 8.27. — Tokajból: Varga Sándorné 4.02, Túrmezei Sándor 3.29. — Ózd-ról: Marcsek János 5, Stark József 7.82, Huszár József Kiskörös 0.70, Ósagárdi bibliakör 3.81, Péteri Sarolta Léva 1.20, Ondrik András Acsa 8.52, Klausner Józsefné Győr 6, Domonyi egyház 4.90. — Rajkáról: Ev. egyház 16.28, V—VI. o. tanulói 10.30, Pataki Antalné Balatonszepezd 4. — Mezőhegyestről: Liptay Pálné 2.03, Hámosi János 1.13, Joó Istvánné 2.86, Szelezcki Erzsébet 3.29. — Mohácsról: Lerch Klára 3.61, Obendorf Elek 2. — Bátaszékről: Purt Adolf 2, vitéz Szentlőrinci Gézané 2.03 P.

Gyermekszövetség: Gyűjtése: Domonyi gyermek. isztentisz. 1.82, Nagy Ernőné úttján Nyíregyháza 5.90, Monori karácsonyi ünnep. jöv. 2.90, Tokaj 4.95, Glatz József tanítványai Budapest 7.39. — Bélyegért: Ev. isk. tanulói Mihályi 8.34, Alsópori isk. gyűl. 5.62, Ósagárd 8.14, Siklósi isk. gyűl. 2, Hatvan 2.30, Meszlen-Acsád 25.76, Ormospuszta 12, Monor 4.30, Eger 3.57, Labosa Lajos úttján Debrecen 20.40, Túrmezei Sándor úttján Tokaj 2.10 P.

Kunos Jenő kínai missziójára: Budapestről: dr. Nagy Lajos 3, Novák Iván 2, Kaszay Mária 5, Angyalöld (febr. 2.-i) szeretetv. jöv. 70, Deák-téri lelk. hiv. 12.50, Ostya Ferenc 200, Klepác Antalné 2, Végli Emília 5, Pavcsó Rudolf 6, Szeleányi Károly 2, Radocsay Jenőné 1, Rimár Jenőné 10, Zenovicz Karolin 7. — Győről: Demetrovits Mária 1, özv. Melber Józsefné 1, Güttler Vilmos 10, Horváth Zsuzsanna 2. — Seibriger Egón Szentgöthárd 1. — Orosházáról: özv. Szabó Antalné 2, Imaközösségi tag 1, Imaközösségi tag 5, Imaközösségi tag 2, Imaközösségi tag 5, Brebovsky Istvánné 1. — Capp Mihályné Sopron 1, Faragó Róza Léva 2, Erdős János Magyaróvár 6, Weisinger Károlyné Gödöllő 1, Fadgyas Aladár Komárom 1, László Károly Jánosháza 1, özv. Vitéz Dávid Andrásné Sárospatak 1, Csepreghy Sándor Cellődmölk 6, Juhász Ferenc Lébény 1. — Kispesztől: Diák-szöv. szeretetv. jöv. 72.50, „Matkatoveri” 6, özv. Józsa Lászlóné 4, Csete György Pápa 1, Gerth Hermin Klotildiget 2, Túrmezei Sándor Tokaj 2, Gerhát Sándor Galgaguta 2.40, Külm. ünn. jöv. Czibulka Edit úttján Léva 15, Bethesda Kassa 6. —

Rendes tag évi díja 4 P, a pártoló-tag legalább 2 pengőt fizet. A tagdíj fejében a lap ingyen jár.

*

Kérem a hittestvéreket, akiknek küldeménye a „Cél megjelölése nélkül” c. rovatba került, közölgék, mire szánták,

Budapest, 1941 február 22.-én.
Csekkszám: 16.188.

Nyíregyházáról: Tomasovszky János 5, Tomasovszky Mihályné 3, Sziliczey Gyuláné Kolozsvár 1, Ifj. egyesület Vác 10, „Atom” Mezőnagy Mihály 5, Zalan Frigyes Aszód 5, özv. Kertész Lajosné Várpalota 2, Pataky Antalné Balatonszepezd 4, Gál Jolán Csepel 2, Szőnyi Jánosné Dévaványa 1, Dobos Erzsébet Rákoskeresztúr 10, Janosky Ilona Vaja 10, Székesfehérvári fiókegylet 100, Leánycsop. külm. est jöv. Cegléd 25, Petrőczy János Nagyvázsóny 2 P.

Finn misszióra: Novák Iván Budapest 1, Isk. gyűl. Siklós 3.94.

Bélyegek eladásából: Győri lelkészi hiv. 27 P.

Cél megjelölése nélkül: Lengváry Júlia Budapest 3, dr. Kiss Ferenc Szeged 3, Kőszegi el. isk. 6. — Galgagutáról: Pleva György 1, Bágyon János 1. — Kisfaludi leányegyház 5, Répcelaki ifj. egy. 1, Nagy Gyula Rábcakapi 2, László Miklós Győr 2, Turcsányi Pálné Pestszentimre 3, Bányi Endre Léva 2, özv. Lőrinczy Lászlóné Bekécsaba 2, Ev. Gimnázium Bonyhád 1, Balogpádári egyház 1, Szabadi J. G. Rákoshegy 2, Molnár János Sobor 1, hídvédi Hudi Etelka Pomáz 1, Duszik Lajos Miskolc 1.10, Zathureczky Miklós Budapest 1, Münz Vilma Tiszabura 1, Kurinsky Vilmos Esztergom 2, Szavák Mihályné Szarvas 1, Weöres Elemér Kőszeg 1, Fröhvirth Luiza Sopron 1, Ev. egyház Pestszentkereszt 3. — Sopronból: özv. Frank Mihályné 1, dr. Stráner Gyuláné 1. — Kovács Sándor Lébény 1, Bolla Károly Zalaistván 1 P.

Használt bélyegét est staniolt adtak: Brózik Károly Tiszaföldvár, Sziliczey Gyula Kolozsvár.

Újonnan belépett tagok: Budapestről: Neustadt István, Szép Sándorné, Prot. ifj. gyülekezet, Kun Gyula. — Kispesztől: özv. Cseke Gyuláné, Kárpáti János. — Kassáról: Szent-István Marga, Cservenka Giza, Homola nővérek, Huszagh Márta. — Szent-István Ilona Rimaszombat, Rendes Andor Cegléd, Dobos Erzsébet Rákoskeresztúr, Münnich Gyuláné Mezőberény, Siklósi isk. gyülekezet, özv. Lampe Józsefné Hatvan. — Nyíregyházáról: Nagy Károlyné, Tomasovszky Mihályné, Tarcsay Adolf, Stevanyik Mária. — Léváról: Czibulka Edit, Faragó Róza, id. Roth Sándor Kőszeg, Potsubay Béla Nagykovács, Nagyváry Lászlóné Veszprém. — Orosházáról: Fasang Árpád, Dimák Józsefné. — Győről: Gyarmati Rezső, dr. Mikszáth Gyula, Balla Erzsébet, Volena Koczor Irméné, Schöpf Károly, Ritter Mária, Szóke Miklós, Sipos Lajosné, Komondy Miklós, Wengler Györgyné, Weisz Kornélné, Magedler Erzsébet. — Laczó Oszkár Nagykároly, Csátár Rezsőné Pécs, Szűcs János Sárszentlőrinc.

különben adományként könyvelem el. Kérek mindenkit, hogy a jövőben a szelvényen megírni szíveskedjék, milyen célra szánja a küldött összeget.

Szeretettel köszöntjük az újonnan belépett tagokat, együttműködésünkra a jó Istennek áldó kegyelmét kérem!

Rimár Jenő, pénztáros,
XIV. Gizella-ut 28 fsz. 1.
Telefon: 497-189.